

RICHARD JULIUS VON PAUCKER,

## Jõulu-Püha jutlus 1898

Tartu  
1898

Tartu Ülikooli Raamatukogu: ARH A-1452

# Trükise digitaalkoopia ehk e-raamatu tellimine (eBooks on Demand (EOD)) –miljonid raamatud vaid hiireklõpsu kaugusel rohkem kui kümnes Euroopa riigis!



## Täname Teid, et valisite EOD!

Euroopa raamatukogudes säilitatakse miljoneid 15.–20. sajandi raamatuid. Kõik need raamatud on nüüd kättesaadavad e-raamatuna — vaid hiireklõpsu kaugusel 24 tundi ööpäevas, 7 päeva nädalas. Tehke otsing mõne EOD võrgustikuga liitunud raamatukogu elektronkataloogis ja tellige raamatust digitaalkoopia ehk e-raamat kogu maailmast. Soovitud raamat digiteeritakse ja tehakse Teile kättesaadavaks digitaalkoopiana ehk e-raamatuna.

## Miks e-raamat?

- ⇒ Saate kasutada standardtarkvara digitaalkoopia lugemiseks arvutiekraanil, suurendada pilti või navigeerida läbi terve raamatu.
- ⇒ Saate välja trükkida üksikuid lehekülgi või kogu raamatu.
- ⇒ Saate kasutada üksikterminite täistekstotsingut nii ühe faili kui failikomplekti (isikliku e-raamatukogu) piires.
- ⇒ Saate kopeerida pilte ja tekstiosi teistesse rakendustesse, näiteks tekstitötlusprogrammidesse.

## Tingimused

EOD teenust kasutades nõustute Te tingimustega, mille on kehtestanud raamatut omav raamatukogu. EOD võimaldab juurdepääsu digiteeritud dokumentidele rangelt isiklikel, mittekommertseesmärkidel. Kui soovite digitaalkoopiat muuks otstarbeks, palun võtke ühendust raamatukoguga.

- ⇒ Tingimused inglise keeles: <http://books2ebooks.eu/odm/html/utl/en/agb.html>
- ⇒ Tingimused saksa keeles: <http://books2ebooks.eu/odm/html/utl/et/agb.html>

## Rohkem e-raamatuid

Seda teenust pakub juba tosin raamatukogu enam kui kümnes Euroopa riigis.  
Lisainfo aadressil: <http://books2ebooks.eu>

№ 755. A. 1452 1.

# Jõulu-Pühajutlus.



Kirjutanud

**R. Paucker,**

Narva Aleksandri-kiriku õpetaja

1898.

1199



**A. 1452.**

Jurjewis (Tartus).

Trükitud H. Paakmann'i juures.

1898.

✓

Эстляндская Евангелическо-Лютеранская Консистерія симъ  
удостоверяетъ, что къ печатанію этой книги со стороны сей  
Консистеріи препятствій не имѣется.

Ревель, Вышгородъ, 6-го Ноября 1898 г.

№ 1599.

Ассессоръ: I. Графъ Игелстромъ.

за Секретаря: А. Кёлеръ.

Дозволено цензурою. — Юрьевъ, 19 Ноября 1898 года.

2/27098

1420 L



Kirjatunnistus: Tit. 2, 11—14.

**S**est Jumala arm, mis õnnistust saadab, on ilmunud kõigile inimestele ja juhatab meid, et meie peame ära salgama jumalafartmata elu ja ilmalikud himud ja peame mõistlikult ja õieti ja jumalafartlikult elama seshinatšes maailmas ja ootama õnnist lootust ja suure Jumala ja meie Õnnistegija auu ilmumist, kes iseennast meie eest on annud, et ta meid pidi äralunastama kõigest ülekohtust ja puhastama enesele iserahwaks, mis usin on hea tööle.



Tallina laulu r. Nr. 33, 1—4.

Tartu laulu r. Nr. 16, 1—5.

---

Arm olgu meiega ja rahu Jumalast,  
meie Isast, ja Issandast Jeesusest Kris-  
tusest! Amen.

**S**õulupühad on meil käes — ristirahwas, rõõ-  
musta ja kummarda oma Snnistegijat!  
Kõlaga ju kiituse=laulud, tõusku taewa poole  
ju tänu=palwed, jest Kristus on sündinud! Üks  
wäeti lapsuke, lautas sõime sees magab ta, on kõige  
ilmarahwale peastjaks tulnud!

Wanast igawesest ajast oli Jumal juba inimeste  
lunastamise peale mõelnud ja armunõu pidanud  
teda meile läkitada, kes rahu pidi tooma ja oma  
were läbi Jumala ja inimeste wahetele rahuseadust  
tegema. Prohwetid oliwad kuulutanud, et Jumal  
oma rahwast edaspidi mitte maha ei jäta, waid  
et ta neile weel armu annab ja ühe prohweti nagu  
Moses, weel suurema kui Moses, temale läkitab;  
olgu küll, et Juda temale waewa teinud ja Israel  
oma Jumalat ära unustanud. Wana aja wagad

ootasivad ja igatsesivad südameliku igatsemisega: oh et meie oma filmadega Iisraeli lunastamist näha saaksime!

Aristus on sündinud! Wanad asjad on mööda läinud! Waata kõik on uueks saanud. Uue armuga waatab Jumal inimeste peale, sest see on inimeseks saanud, kellest isa taewas wõis öelda: seesinane on minu armas poeg, kellest minul heameel on! Uut armuõpetust kuulutati: Jumala riik on ligi tulnud, Jumala-Poeg on ilmas! Uue lauluga kiitsivad inglid Jumalat: „Nuu olgu Jumalale kõrges, maa peal rahu, inimestest heameel!“

Jõulu pühad on meil käes, kas ütleme: see pole muud kui wana wiis, neid pühi pidada, ei mina tea suuremat midagi nendest wälja teha? Ei mitte, waid uut armu tahame meiega Issanda käest omale nõuda ja uut jõulu-kingitust omale paluda!

Misjugune peab see jõulu-kingitus olema?

1. Et meie uue, kindlama usuga sellest Jumala armust, mis meile Jõuluks on ilmunud, wõiksime rõõmustada;

2. et meie uuesti oma elu Jeesusele, kes meie pärast taewa maha jätanud, hakkaksime pühitsema ja

3. et meie suurema igatsusega jeda päewa ootaksime, mill Jeesus uue taewa ja uue maa valmistab ning surmale ning patule otja teeb.

## I.

Issand Jeesus, kingi meile Jõuluks seda, et meie uue, kindlama usuga sinu sündimisest wõik-  
sime rõõmustada!

„Sest Jumala arm, mis õnnistust  
saadab, on ilmunud kõige rahwale.“

Kui Jumala peale mõtleme, siis tuleb meile  
wist kõige esmalt tema pühadus ja suur wägi,  
mis üle kõige käib, meelde, ja kartus tuleb meile  
peale, sest et meie oma mitmesuguste patude ja üle-  
astumiste pärast tõesti tema wiha all peaksime olema.  
Wõi ehk oled sa Jumalat selgest, puhtast südamest  
ja meelest ikka armastanud? Kas oleme igal ajal  
tõega wõinud tunnistada: su tunnistused on ka  
mu rõõmustajad ja mu südame nõuuandjad? Ei  
wist mitte, waid sagedasti on meie südames hoopis  
teised mõtted olnud ja nimelt niisugused: sinu tun-  
nistusi ma kuulda ei taha, tulge siia, sõbrad, liha-  
himu ja priiskamine, ilma lust ja möllamine, olge  
teie minu nõuuandjad, paremaid ma omale ei taha,  
ega teagi olewat. Nõnda on päewad ära elatud,  
ja kui ka süda meid mõnikord noomis: mis sa tühja  
möllad ja asjata jooksed — sellest ja ometi midagi  
jäädawad head ei saa, siis saiwad kõik paremad  
püüded ja mõtted jälle ja jälle kõrwale heidetud ja  
meie tormasime oma südame kangukses effi-  
teedel

edasi, ehk kui ka eluviis pärast nooruse aastaid vähe paranes, endine tuimus kestis ikka edasi.

Just seesama kange süda, seesama uhke ja pöö-rane meel oli ka inimestel enne Kristust; nendest oleks Jumal küll võinud: inimestest ei taha ma kuuldagi, nad on kõik minuist ärataganenud, nad on kõik kõlwatumaks jäänud. Jumala arm on ilmu-nud! Arm — ja ei mitte wiha; heldus — ja ei mitte nuhtlus. Kes võib seda mõista! Kas võib Kõigekõrgem seda tähelepanemata jätta, et tema nimi on teotatud, tema õigused ja seadused igapidi murtud? Kas võib Kõigepüham sellega leppida, et inimesed, kes tema armust elavad, tema järele ei küsi, pimedust enam armastavad kui walguft? Oh imet, oh imede imet! Kõige-kõrgem, püha Jumal on armunõuu pidanud oma Poega meile läkitada, et see meie asemel süüaluseks pidi jääma, et meie tema läbi armu leiaksime ja patud andeks saaksime. Tõesti, sellega on Jumal meile oma armulift meelt üles näidanud ja meil ei jää muud üle, kui kummardades tunnistama: Issand, kes võib ära mõista mäherdune sinu armastuse laius ja pikkus, sügavus ja kõrgus on! Minge Betlemma, waadake seda lapsukest, seda Maria ilmale toonud ja kes ommetegi Kõigekõrgema poeg on: seal hingab Ju-mala arm sõimes õlgede peal! Kuulgem inglide laulu, mis üle waike Betlemma-wälja nii wägewasti kõlab: seal kuulutatakse ja kiidetakse Jumala armu, mis

inimestele on ilmunud. Lähme karjastega ligemale ja vaatame veel kord lapsukesse Jeesuse pääle kui armas on ta! Selge pühadus paistab tema filmist: see on Jumala arm, mis meile nüüd filmanähtaw on, meie sarnane, meie liha ja vere osaline. Tema on see armutooja ja õnnistuse saatja, kelle läbi meie Jumala filmade ees armu leiame, sest nii tõesti kui Jumala poeg taewast meile peastjaks on tulnud, nii tõesti on ta meile ka tee lahti teinud, et meiegi nüüd taewa-riigi pärijad oleme. Ja seda armu, seda õnnistust soowib Jumal kõigile inimestele. Kas mullegi? küsib ehk mõni aralt. Jah, kostus tuleb ülewelt: nii tõesti kui see Betlemma lapsuke minu armas Poeg on, kellest minul heameel on, nii tõesti tahan ka sinu peale armu heita? Ja mis keelab sind uskumast? Sa mõtled oma patude peale ja need peawadgi sind waewama, ja tuletat meelde, et armuaeg, kallid elupäewad, tühjaga ära on raisatud ja süda peabgi selle üle walutama; aga Jeesus on ju selleks tulnud, et sind Sraga ära lepitada, et sina lapse õigust saaksid ja omad patud andeks saaksid. Uju aga: nüüd on sinule jõulud tulnud, nüüd on Jumala arm sinule ilmunud! — Sina mõtled oma häda peale, et ennast hommikust õhtuni waewad ja ikka on läbisaamine väga kitsik, ei mured taha kuidagi otsa lõppeda, wahest ehk riidledgi Jumalaga: minu häda ikka ei wähenene, mis osa minul jõulurõõmust ja jõuluarmust on? Oh

fiis pane tähele: kui Jumal sinule hädapäewi on saatnud, siis on temal see nõu olnud, et sa teda seda enam pidid taganõudma ja niiviisi tunda saama, mis Taawet nende sõnadega tunnistab: Jehowa on kõrge warjupaik waewalisele, kõrge warjupaik õigel ajal, kui kitsas kae. Ei ta pole sind mitte ära unustanud, ta tahab sind ka rõõmsaks teha, sest tema arm on ilmunud ja rahuwürst Jeesus on tulnud. Issand Jeesus kingi seda meile kõigile, et uue, kindlama usuga sinu sündimisest wõiksite rõõmustada; aita meid ka

## II.

et jälle uuesti hakkaksime oma elu sinule pühitsema.

„Jumala arm juhatab meid, et meie peame ära salgama jumalafartmata elu ja ilmalikud himud ja õieti ja jumalafartlikult elama sessinatses maailmas.“

Juba nii mõnigi inimene on ühe armsa lapsuse peale waadates õhkanud: oh oleks minu süda alles nii puhas kui tema oma on! Oh et ma oma elu weel kord wõiksin peale algada! Aga see on wõimata — jah wõimata! Aga, armas hing, ära jää sellega weel mitte rahule, waid nõua seda, et sa patu süüd andeks saaksid, olgu küll, et sa oma patutegusid enam tegemataks ei wõi teha. Sa kes

wõib seda teha, et meie patu süüid Jumala juures enam ei saaks mälestatud? Jeesus, see Issand, kelle sündimisest meie nüüd rõõmustame, see Kõige kõrgema Jumala Poeg, kes just selleks maailma tuli, et ta sinu patu kanda ja su patu süüid enese peale wõtta. Taewas oli tema oma Isa juures ja kes wõib taewa auu ja õnnistust üles rääkida, kus inglide wäed Jumala auujärje ees seisawad ja Kolmainule kiitust laulawad. Kõik selle jättis tema maha, et waejeks saada ja patustele inimestele peastjaks olla. Waata tema waejust — see on sinu waejus, et sa Jumala ees kõigest õigusest ilma oled ja temale midagi head üles näidata ei wõi! Waata kui nõrk ja wäetike ta on — see on sinu waimulik nõtrus, et sa ei jõua oma südame kurja himudele wastu panna, ega neid walitseda! Waata tema suurt jumaliku armastust — see on see wägi, mis sinu suured ja wäikesed süüid kaotab ja sinu üleastumised ära kustutab! Ja kas wõid sa siis weel kahtleda? Ons Jeesus sinu patu-süü oma pääle wõtnud, siis oled sina sellest lahti ja õigeks arwatud; ons Jeesus sinu eestkostja — kes wõib sind hukka mõista? Jah, meie tahame ennast tema hoolde usaldada ja tema warju alla pugeda, et Jumala wiha alt ja hukkatusest peaseksime. Kui meie niisugust armu Jumala käest saame, praegugi saame, kas ei peaks meie siis oma jumalakartmata olekut mitte häbenema? Tõesti, see arm juhatab meid,

et meie peame äraalgama jumalakartmata elu ja ilmalikud hirmud.

Waata, see on jumalakartmata elu, kui tuimuses ühest päewast teise elame ja toimetame, mis just ette tuleb, aga hommi- ja õhtu-palwet hoopis kõrwale heidame. Kui Jumalat meelde ei tuletata, siis ei wõi teda ka mitte kartata. Aga nüüd saagu sellega uus hakatus tehtud! Jeesuse arm äratagu meid sellest tuimuse unest! Kas ei ole see üks kallis asi — igapäew tohime meie Jumalat paluda Jeesuse nimel, iga päew wõime tema läbi uut armu saada? Ja seda ütlemata suurt õigust ei peaks mitte pruugitama! Jäägu se wana tuimus nüüd meist maha; seda tahame tõutada Jeesuse sündimise pühäl; Jumala armu tahame meie meeles pidada ja selle armu õigust pruukida, sest ka meiegi oleme tema lapsed tema armja Poja Jeesuse sees. Ja kas see Issand, kes Betlemmas on sündinud, ainult seks on tulnud, et lühikest aega siin maa peal wiibida ja siis jälle ära minna, kes teab kuhu, kust üksigi teda enam kätte ei saa? Ei mitte, tema on küll jälle oma jumaliku auu sisse ülendatud ja temale on antud kõik meelewald taewas ja maa peal, aga just sellepärast on tema igal pool meie ligi; nimelt sääl tahab ta oma armu meile täielikult jagada, kus tema sõna kuulutatakse ja Püha Waim meid selle läbi Jeesuse juure kutsub, walgustab ja pühitseb. Aga eks see ole nõnda, et ris-

tirahwa jumala kartmata elu just pühapäivil kõige rohkem filmade ette paistab? Üks nõuab seda, teine — teist, aga Jeesus ootab, Jeesus kutsub: tulge, teilegi on arm valmistatud — ja nad lähewad mööda, ei pane sellest midagi tähele. Ehk oleme meiegi niisugused olnud! Aga nüüd ometegi teame, et Jeesus on tulnud meile armu tooma, ja et tema arm kallim on, kui kõik muu, mis pärast siis tahaksime sellest ilma jääda? Nõudgem Jeesust, et teda ju tema sõnast leiame, pidagem Jumala sõna omas südames, siis jääb Issand meie juurde! Kui meie palume ja laulame, siis olgu see Jeesuse kiitus! See olgu meie tõutus Issanda sünnimise pühal! Aga kas saame ka sellega korda? Meie süda weab meid ju maailma poole, ilmalikud himud püüawad ikka ja jälle meie peale wõimust saada. Jah, igapäewast mõtlemist ongi tarwis ja ilma waewata ei saa midagi kätte. Aga, õigust welda, Issand ise on see, kes waewa näeb ja meie käest ei nõutagi muud, kui et endid Issanda juhutamise alla anname ja enestele tema käest armu palume, kui meie oma liha ja südame himud meid kiusawad. Siis annab tema meile waimu jõudu, et kiusatuses wõitu saada ja aitab meid ülesse, kui langemas oleme, ja kinnitab meid, kui nõrkemine kätte tuleb. Nõnda ilmub Jeesuse arm igapäew jälle uuesti ja sellepärast tahame ka paluda: Issand Jeesus, kingi meile jõulust seda, et uuesti hakkaksime oma elu sinule pühitsema ja ka

### III.

suurema igatsusega seda päewa ootaksime, mill fina uue taewa ja uue maa walmistad ja patule ja surmale otša teed!

„Meie ootame õnnist lootust ja suure Jumala ja meie õnnistegija Jeesuse Kristuse auu ilmumist, kes iseennast meie eest on annud, et ta meid pidi ära lunastama kõigest ülekohtust ja puhastama enesele ise rahwaks, mis usin on hea tööle.“

„Peasta meid ära kõigest kurjast,“ nii palume meie, kes meie juba Jeesuse ilma süüta kannatamise ja surma läbi peastetud oleme; puhasta meid enesele iserahwaks, jelle paltwega tuleme tänagi oma õnnistegija ette, kes meie juba tema rahwas ja kogudus oleme, tema surma sisse ristitud ja tema püha kalli were läbi lunastatud kõigest patust, surmast ja kuradi wäest. Kuida see wõib olla? Kas ehk wahest Jeesuse lunastamine ei ole täielik, kas jääb mõnda weel puudub? Ei; Issand on küll kõik korda saatnud ja on oma Issa juurde läinud, aga ta pole oma auu weel mitte kõige ilmale filmnähtawaks teinud — see on alles ees, seda ootame weel. Ja jälle: Jeesuse pärast oleme meie küll Jumala ees õigeks arwatud, ehk küll waeled patu-

sed oleme ja meil igapäew patuga wõitlemist on, aga see õnnis põli on meil alles ees, kus meie patust koguni lahutatud oleme, seda ootame ja seda ei wõigi meie enne kätte saada, kui kõik liha-nõtrus meist maha on jäänud ja Jeesuse juures oleme.

Taewaft ülewalt on meie Õnnistegija meid peastma tulnud ja taewa tee on tema meilegi lahti teinud; taewaft saab tema teistkorda maha tulema ja oma auu sees ilmuma ja auuga ehitama kõiki, kes tema omaksed on. Oh õnnist lootust! Oh Issand ära wiibi tulla! Sälle oleme meie usufilmadega sinu armu näha saanud; sind ennast tahaksime ka näha, sind kummardada ja kiita lõpmata!

Jõulu on rõõmupühad, ristirahwas rõõmusta! Aga kui palju ülem, püham ja parem saab waft see rõõm olema, kui Jeesus ise ilmub ja meie tema ees seisame. Seda rõõmu tahame oodata, — Jeesus, tule — oh kui wiibid kaua; — hingel igaw — Rahuwürst, meil' jõua!

On neid ka, kes kurwad on, keda mure waewab ja haigus õhkama paneb — need tuletagu meelde, et waew on lühikene, rõõm — igawene neile, kellele Jeesus ütleb: tulge ja pärige minu riiki!

Issand Jeesus, kinge meile Jõuluks, et suurema igatsusega seda päewa ootaksime, mill' sina uue taewa ja maa walmistad ja surmale ja patule otsa teed! Amen.

## Palwe:

Sinule, oh Isa taewas, toome tänu ja kiitust selle Jõulu anne eest, et su Poeg meile Snnistegijaks on tulnud ja inimeseks saanud. Meie palume sind: anna meile jõulu walgust ja jõulu rõõmu südamesse, et usmata meel lauks, lõik wana tuimus ja hooletus, ja ühest suust ja südamest tunnistaksime, et sinule tahame elada ja surra ja su päralt olla igaweste, Jeesus meie peastja! Amen.

Tallina laulu r. Nr. 29, 8—10.

Tartu laulu r. Nr. 17, 6—8.



[www.books2ebooks.eu](http://www.books2ebooks.eu)